

Un sentiment nu moare niciodată

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Uneori vântul mă face să cred că totul a durat doar o clipă”
Octavian Paler

- Ninge-absurd în basme și mi-e dor de tine,
Andersen pe stradă bântuie tăcut,
Margini de poveste unde iarna vine
Să-mi aducă-aminte cum a început

Visul nostru tânăr cu-ntrebări letale,
Nerostite gânduri scrise-ntr-un poem,
Anotimpuri albe numai ale tale
Cu zăpezi polare duse la extrem.

Te întreb, iubite, vrei să-mparți cu mine
Noaptea asta rece, visul de-mprumut?
Ne-a unit o iarnă ce-a-mpletit destine
Și-n absurdul vremii, iarăși, ne-am pierdut.

- Ninge pe-acea bancă unde-am stat odată,
Simt topit pe buze ultimul sărut,
În povestea noastră iarna-i fermecată,
Ninge iar, iubito, ca la început.

Și mi-e dor de toate câte-au fost să fie,
Gura dulce-amară, focu-n șemineu,
Gleзна ta subțire, trupul poezie
Bântuie prin basmul sufletului meu.

Se anunț-o iarnă plină de zăpadă
Cu ninsori bogate, ca un așternut,
Până-n primăvară, fără de tăgadă,
Regăsim poteca visului pierdut.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015